

Gaasiküte kaalukausil

Kerge kütteõli aktsiisitõusu tõttu muutus sellest aastast aktuaalseks kütteviisi vahetus. Kaks lihtsaimat võimalust on vahetada kütteviisi gaasi- või pelletikütte vastu.

A ELEN LUHT
elen.luht@aripaev.ee

Talve sisenedes on õlikatla omanikul kaks võimalust - kas aktsepteerida 38 protsendist hinnatõusu või vahetada välja küttesüsteem. Reola Gaasi juhatuse liikme Andrus Hormi sõnul jääb gaasiküttele üle minnes sisuliselt kogu kütetelahendus samaks, aga inimene läheb õlilt üle gaasile. "Tehniliselt tähendab see, et on vaja välja vahetada õlipõleti. Seejärel tuleb ühendada maagaasi trass või kui seda maja juurde ei jookse, siis paigaldada vedelgaasi mahuti. Soovi korral võib lisada kauglugemisanduri," võttis Horm vajalikud muutused kokku.

Põleti väljavahetus läheb majaomanikule maksma 1300–1600 eurot. Majaomaniku kuludesse läheb veel mõnisada eurot hoone sees jooksva torustiku vahetuse eest. Kõik see, mis ulatub majast väljas mahutist kuni hoone seinani, on võimalik rendile võtta. Hormi sõnul on rendimakse 50 euro ringis, maksimaalselt 125 eurot kuus. Hind sisaldab mahutit koos toruga. Hinnale lisandub veel mahutisse ostetav gaas.

Õliküttelt üle vedelgaasiküttele. Varem on tehtud katlaruumilahendusi keldrisse, kuid vedelgaasi katelt ei saa alati paigaldada keldrisse. Horm selgitab, et kui peaks tulema leke, siis maagaas aurustub, ent vedelgaas propaan, mis on õhust raskem, valgub põrandale. Seetõttu, kui majas esimesel korrusel katlaruumi pole, paigutatakse külmpapisuurune kondensaatkatel õue.

Keskmise majapidamise saab sõltuvalt ilmastikuoludest aastas ära kütta ühe või pooleteise tonni vedelgaasiga. Kuni pooleteisekuupmeetri mahuti on tüüpiline 150 ruutmeetri suuruse maja puhul paigaldatud Hormi sõnul ka euroaluse suurusele alale. See peab kindlasti seisma majast väljas, seinast vähemalt kolm meetrit eemal ja olema kuni 5000 kg. Väikseim tüüpiline mahuti on 210 kg, millest piisab sõltuvalt ilmast umbes kolmeks kuuks.

Horm nendib, et kõige levinum on kolme euroaluse laiune gaasimahuti. "Osa inimesi paneb sinna traataia ümber, aga on ehitatud ka ilus puidust sõrestik, mis värvitud Rootsli punaseks," kinnitab Horm, et tulemus jääb kena. Kui pinnas lubab, on võimalik paigaldada ka maalune gaasimahuti ning üldiselt lisanduvad vaid kaevetöö kulud.

Kardetakse gaasi. Gaas on ohutu, kui on järgitud kõiki nõudmisi, kinnitab Horm. "Tõenäosus, et midagi juhtub, on mikroväike," ütleb Horm. Kui gaasipliidis on leke, siis see on lõhnast kohe tunda. "See ruum võib gaasi ka täis olla, aga selleks, et see gaas reaalselt plahvataks, peab leke väga suur olema. Teatud kogustes gaas isegi ei sütti."

Ohutuse mõttes on kodus gaasikatlal avariiklapp. "See peaks olema kuulda, kuidas see sulgub. Kui lülitad kõik välja, siis minuti jooksul peab käima klõps, kui klapp toru sees sulgub," ütleb Horm ja lisab, et sõltuvalt lahendustest on osades kohtades ka lekedetektorid, kuid igale poole pole neidki tarvis.

Ohtlikud on hoopis vanad punased gaasiballoonid, mida Hormi sõnul ikka veel üritatakse kuskil täita, ehkki Euroopa Liidu nõue on, et seda ei tohi teha. Tänapäevane komposiitgaasiballoon on

MAAGAASITRASSI
olemasolu korral
annab gaasiküttele
üleminek kohese
hinnasäästu.

FOTO: ANDRES HAABU